

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt LVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

*Quid
optimū
sit in
creatu-
ris.*

gat homo, primū in creaturis. Sed quid est optimum in creaturis? Illud videlicet, vbi æternum perfectūq; bonum, nec non sua, quæ eius propria sunt, maximè elucet, operatur, cognoscitur, & amatur. Quid autem est id quod Dei est, eiusq; proprium est? Dico id omne illud esse, quod rectè & verè bonum vocatur, nominariq; potest. Cū homo in creaturis sic adheret ei, quod optimū cognosci potest, & in eo manet, neq; retrocedit, fit vt porrò veniat ad quiddam melius: itemq; ad aliud etiam melius, eò vsq; vt homo intelligat, sentiatq; æternum illud, vnum & perfectum, esse immensè & infinitè, supra omne creatum bonum.

CAPVT LVI.

*Deus so-
lus amā-
tus &
honorā-
tus.* **I**gitur si quod optimum est, idem maximè amari debet, & si id homo sequitur, debet profectò æternū illud vnicum bonum, supra omnia & solum amari, eiq; soli adherere debet homo, & se ei, quoad eius fieri potest, cōiungere, si & eterno vnico bono omne bonū acceptum ferendum est, sicut meritò & verè est: eidem etiā iure & verè acceptū ferenda

Incipit
 ed
 ud
 nq;
 ro-
 ur,
 em
 im
 od
 ni-
 ris
 no-
 ro-
 am
 ne-
 en-
 fe-
 fu-
 em
 o-
 nū
 na
 ere
 eri
 co
 n-
 ei-
 a-
 ra

Incipit
 dum est initium, progressio, & ad finem perductio: idemq; ei imputandum & adiudicandum est, ita vt homini, siue creaturæ nihil restet, ita verè debet esse. Quicquid contrà dicatur & occinatur, sic venitur ad veram interiorē vitam. Quorsum deinde euasura sit res, aut quid sit ibi patefaciendum, aut qualis hæc vita sit futura, nemo eloquitur & explicat, nec vnquam vel ore enūciatum, vel corde cogitatum aut cognitum fuit, qualis sit huiusmodi vita.

Hac longa, hæctenus scripta oratione, breuiter comprehensum est, quo pacto iure & verè fieri debeat, vt in homine nihil sit, quod sibi quicquā arroget, aut quicquam velit & cupiat, aut amet, aut suspiciat, excepto duntaxat Deo, & diuinitate: hoc est, æterno, perfecto, vnicoq; bono. Quòd si quid est in homine, quod sibi arroget aut velit, existimet aut cupiat, vel aliud vel plus quàm æternum bonum, id nimium & vitium est.

Aliud breue dictum: Si potest homo eò peruenire, vt sit id Deo, quod homini sua manus est, eo esto con-

G ten-

Perora-
 tio.

zentus . Atque hoc verè fieri debet, idque meritò & verè debent Deo omnes animantes , præsertim ratione prædite, & maximè homo. Hoc ex eis percipite, quæ superius scripta habetis.

*Cauèda
est li-
bertas
sarnalis*

Hoc etiam memoriæ commenda-
dum est : Postquam eò usq; pro-
gressus est homo , vt sibi hùc perue-
nisse videatur, tempus est vt prospiciat, ne tum diabolus cineres ibi se-
rat, ita vt naturam suam, tranquillitatem, quietem, pacem & voluptatem, in eo quærat & capiat, & in stultam inordinatamq; libertatē & negligentiam labatur : id quod à vera illa diuina vita alienum omnino, & remotum est . Hoc accidit homini, qui non intrauit, neque intrare vult recta via, & ad rectam ianuam , hoc est, per Christum , sicut antè dictum est: vultque , aut se posse putat, aliter, aut alià via venire ad summam veritatem : aut se scilicet eò iam peruenisse arbitratur, antequàm verè peruenierit . Patet hoc ex Christi testimonio, qui dicit: Qui alià intrare vult , quàm per me , is nunquàm rectè intrat, aut ad summam veritatem

Ioã. 10 a

ter
ne
fo
fa

tem peruenit: sed fur est, & latro.

Vt nos à nobisipsis discedamus &
nostræ ipsorum voluntati mortui,
soli Deo, & eius voluntati viuamus,
faxit Deus, per eum, qui voluntatem
suam patri suo cælesti tradidit:

qui uiuit & regnat cum patre,

in vnitate sancti spiritus,

in perfecta trinitate

in sempiternum

A M E N,

..

G 2 GRA